

GYVENIMO ŽODIS

2008 vasaris

„Kas juos [šiuos paliepiamus] vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje“ (Mt 5,19).

Apsuptas minios Jėzus užkopia į kalną ir pradeda savo garsų pamokslą. Jau pirmieji žodžiai – „Palaiminti turintys vargdienio dvasią, palaiminti romieji...“ – nurodo žinios, kurią jis atėjo skelbti, naujumą.

Tai - gyvenimo, šviesos, vilties žodžiai, kuriuos Jėzus perduoda savo mokiniams, kad tie žodžiai juos apšviestų, kad jų gyvenimas įgautų skonį ir prasmę.

Šios didžios žinios perkeisti, jie yra kviečiami ir kitiems perduoti pamokymus, kuriuos yra gavę ir kuriais gyvena.

„Kas juos [šiuos paliepiamus] vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje“.

Šiandien, labiau nei bet kada anksčiau, mūsų visuomenei reikia pažinti Evangeliją ir leisti jos perkeičiamai. Jėzui reikia turėti galimybę ir mums pakartoti: nelaiykite pykčio prieš savo brolius; atleiskite ir jums bus atleista; sakykite tiesą, taip, kad nereikėtų prisiekinėti; mylėkite savo priešus; pripažinkite, kad turite tik vieną Tėvą ir kad visi esate broliai ir seserys; visa tai, ko norite, kad žmonės jums darytų, ir jūs darykite jiems. Tokia yra keletas iš „kalno pamokslo“ žodžių esmė. Užtektų juos įgyvendinti, kad pasaulis pasikeistų.

Jėzus kviečia mus skelbti Jo Evangeliją. Tačiau prieš „mokant“ tų žodžių, reikalauja iš mūsų juos „vykdyti“. Kad būtume tikėtini, turime tapti Evangelijos „ekspertais“, „gyvąja Evangelija“. Tik tuomet galime tapti jos liudininkais savo gyvenimu ir mokyti jos žodžiu.

„Kas juos [šiuos paliepiamus] vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje“.

Koks geriausias būdas įgyvendinti šį Žodį? Leisti, kad pats Jėzus mus jo mokytų, pritraukiant Jį prie mūsų ir tarp mūsų per tarpusavio meilę. Jis patars, kokiais žodžiais kreiptis į žmones, nurodys būdų, kaip prasiskinti kelią į

brolių širdis, kaip liudyti Jį kur bebūtume, net ir pačiomis sudėtingiausiomis aplinkybėmis ir pačiose painiausiose situacijose. Pamatysime, kaip pasaulis, ta maža pasaulio dalis, kurioje gyvename, pasikeis, palinks santarvės, supratimo, taikos link.

Svarbu yra per mūsų tarpusavio meilę laikyti Jį gyvą tarp mūsų, būti pasirengę klausyti Jo balso, sąžinės balso, kuris nuolat mums kalba, jei sugebėsime nutildyti kitus.

Jis mokys mus, kaip džiugiai ir kūrybingai „laikytis“ pačių „mažiausių“ pamokymų, kad mūsų vienybės gyvenimas vis tobulėtų. Kad ir apie mus būtų galima pasakyti tai, ką kadaise sakydavo apie pirmus krikščionis: „Žiūrėk, kaip jie vienas kitą myli, ir yra pasiruošę vienas už kitą gyvybę atiduoti“ (TERTULLIANO, *Apologeticum*, 39,7). Evangelijos galia sukurti naują visuomenę bus matoma iš to, kaip meilės dėka yra atnaujinami mūsų santykiai.

Negalime pasilaikyti sau gautos dovanos. Kartu su Pauliumi esame pašaukti kartoti: „Vargas man, jei neskelbčiau Evangelijos“ (plg. 1Kor. 9,16). Jei leisimės vidinio balso vedami, atrasime vis naujų būdų kaip ją perteikti – kalbėdami, rašydami, užmegzdami dialogą. Tegul vėl nušvinta Evangelija - per mūsų asmenį – mūsų namuose, miestuose, mūsų Šalyse. Pražys ir mummyse naujas gyvenimas; širdys prisipildys džiaugsmu; labiau spindės Prisikėlusysis... o Jis laikys mus „didžiais savo Karalystėje“.

Tai puikiai rodo Džinetos Kaljari (Ginetta Calliari) gyvenimas. 1959 m. su pirma fokoliarų grupe atvykusią į Braziliją Džinetą pribloškia staigus susidūrimas su milžiniška šalyje klestinčia nelygybe. Stengiasi puoselėti tarpusavio meilę, gyvendama Jo Žodžiais. Ji sakė: „Jis mums atvers kelią“. Laikui bėgant, kartu su ja bręsta ir stiprėja bendruomenė, kuri šiandien apima šimtus tūkstančių visų socialinių klasių bei amžiaus žmonių, tiek gyvenančių *favelas*, t.y. skurdžiųjų kvartaluose, tiek ir pasiturinčių, kurie padeda patiems vargingiausiems. Taip galėjo gimti socialiniai projektai, kurie pakeitė *favelas* veidą įvairiuose miestuose. Maža vieninga „tauta“, kuri ir toliau rodo, jog Evangelija yra tikra: tai kraitis, kurį Džineta išsinešė, iškeliaudama į Dangų.

Chiara Lubich

Nuo Fokoliarų judėjimo pradžios 1943 metais jo nariai stengiasi pereinamąjį savo gyvenimą Šv. Rašto žodžiais. Gyvenimo Žodis yra sakinytis, paimtas iš mėnesio liturgijos, kurį siūloma pritaikyti savo kasdieniame gyvenime ir, kiek tai įmanoma, konkrečiais savo patyrimais pasidalyti su kitais. Verčiamas į 90 kalbų bei dialektų (iš kurių 20 vien žodiniai), per spaudą, radiją, televiziją bei internetą pasiekia keletą milijonų žmonių.

Moterų fokoliaras

Žirgo g. 1-32 10221 Vilnius

Tel. 277 71 18 – El. paštas: czflituania@post.5ci.lt

Vyrų fokoliaras

Lyglaukio g. 9B 01215 Vilnius

Tel. 215 35 05 – El. paštas: info@focolare.it

Leidinytis skirtas Fokoliarų judėjimo Lietuvoje reikmėms